

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., soudkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudce Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **F. Š.,**
bytem X,
zastoupen obecným zmocněncem M. Š.,
bytem X,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2021, č. j. 025880/2016/KUSK,
sp. zn. SZ_025880/2016/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 1. 2016, č. j. MURA/2043/2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 48/2016

Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), za přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů potvrdil.

Vyjádření účastníků řízení

2. Žalobce namítl, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolacími námitkami: jednak s jeho důkazním návrhem, jednak s jeho argumentací stran nicotnosti pokutového bloku.
3. Žalobce se v odvolacím řízení domáhal, aby žalovaný opatřil kamerový záznam pořízený policií (resp. fotografie z tohoto záznamu), jenž byl v přestupkovém řízení stěžejním důkazem o tom, že se žalobce dopustil přestupku, tj. že nebyl připoután bezpečnostním pásem. Kdyby žalovaný tento důkaz vyžádal od policie a provedl jej, zjistil by, že pokutový blok byl vydán v rozporu s hmotným právem. Policie však tento záznam nikdy nepředložila, přestože by mohl uvést na pravou míru všechny nejasnosti pokutového bloku (místo a čas spáchání přestupku). Žalobce z toho dovozuje, že tento záznam vůbec neexistuje a že jsou pokutový blok, potažmo napadené rozhodnutí založeny na neexistujícím důkazu.
4. Žalobce dále namítá, že pokutový blok ze série FD 2013, č. D 1079972 (patrně vydaný dne 13. 3. 2014 – pozn. soudu) je nicotný a jako takový není způsobilým podkladem pro záznam bodů. Nicotnost podle žalobce spočívá v jeho zjevné nesmyslnosti. Z pokutového bloku se nedá zjistit, kdy se měl žalobce přestupku dopustit – chybí nejen údaj o čase, ale dokonce i o dni spáchání přestupku. Dále jsou v něm uvedena dvě místa spáchání přestupku (R. a Ž.), což nedává smysl. Uvedená právní kvalifikace „§ 125 a) 1 k“ vůbec neexistuje. Pokutový blok tedy nemá základní náležitosti, jak jsou vymezeny v judikatuře (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000).
5. Konečně žalobce namítá, že řízení trvalo nepřiměřeně dlouho, čímž žalovaný zasáhl do jeho procesních práv. Namísto zákonem předvídaných 30 dnů trvalo odvolací řízení 5 let, společně s řízením v prvním stupni tedy řízení trvalo celkem 7 let.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že byl povinen zkoumat pouze to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů; nikoli už zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná (viz rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008-44). Žalovaný není oprávněn činit si o (ne)zákonnosti rozhodnutí – pokutových bloků vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem, a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Nebyl oprávněn znovu zkoumat skutkový stav a jeho právní kvalifikaci (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58). Tento postup je zcela v intencích řízení o námitkách, které nelze chápat jako další řádný opravný prostředek proti jednotlivým rozhodnutím o přestupku (pokutovým blokům).
7. V posuzované věci byly podle žalovaného záznamy bodů provedeny na základě způsobilých podkladů (pokutových bloků). Vytýká-li jim žalobce formální vady, odkazuje žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, který připouští i zkratkovité formulace, jsou-li v daném kontextu srozumitelné a konkrétní jednání konkrétní osoby je popsáno natolik určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným

jednáním. Pokutový blok jakožto doklad o projednání přestupku dokládá, že podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení byly v den přestupku naplněny, tj. přestupek byl s žalobcem ústně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, nepostačuje věc vyřešit napomenutím a žalobce je ochoten a schopen zaplatit pokutu. Žalobcův podpis pak dokládá jeho souhlas s pokutovým blokem. Pokutový blok je jako každé rozhodnutí nadán presumpcí správnosti. Má-li žalobce za to, že nebyly naplněny všechny podmínky pro vydání pokutového bloku, bylo na něm, aby v průběhu správního řízení unesl důkazní břemeno, které leží v dané situaci na něm (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35).

8. K jednotlivým žalobním námitkám žalovaný uvedl, že je již vypořádal v napadeném rozhodnutí. Pokutový blok ze série FD 2013, č. D 1079972 považuje žalovaný ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu za způsobilý podklad pro záznam bodů. Ačkoli v něm není uvedeno datum spáchání přestupku, u podpisu oprávněné osoby a žalobce data uvedena jsou. Blokové řízení je řízením na místě, kde je projednáno a tamtéž je vydáno rozhodnutí. Podpisy s daty tudíž potvrzují, že se skutkové jednání odehrálo toho dne, kdy bylo projednáno. Důkaz obrazovým záznamem skutkového jednání, jak to požadoval žalobce, žalovaný neprovedl, neboť kopie pokutového bloku je pro potřeby námitkového řízení důkazem zcela dostačujícím.
9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
10. Žalobce v replice podotkl, že v souladu s žalovaným citovanou judikaturou namítá právě to, že pokutový blok ze série FD 2013, č. D 1079972 není způsobilý podklad pro záznam bodů, protože je buď nicotný, nebo nezákonný. Bezvadně vyplnit pokutový blok je základní povinností policie. Této povinnosti však policisté v případě uvedeného pokutového bloku nedostáli. A navíc lhali, protože žádný kamerový záznam o tom, že žalobcův spolujezdec nebyl připoután, neexistuje. Žalobce si pokutový blok ani přečíst nemohl, neboť na řízení nosí brýle na dálku.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 12. 2014 datoval správní orgán I. stupně oznámení, že žalobce ke dni 30. 11. 2014 dosáhl 12 bodů v evidenci řidičů. Sdělil mu, že uplynutím 5 pracovních dnů od doručení oznámení pozbývá řidičského oprávnění, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, neboť nesouhlasil s tím, že by tolikrát porušil povinnost být připoután bezpečnostním pásem. Zejména nesouhlasí s tím, že mu byly připsány 3 body v N. ulici v Ž., kdy byl navíc nepřipoutaný jen jeho spolujezdec. Za to, zda je spolujezdec připoután, či nikoli, však řidič neodpovídá, jak to vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu.
12. Součástí správního spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 1. 12. 2014, z něhož vyplývá, že
 - dne 8. 6. 2013 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu,
 - dne 4. 11. 2013 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu,

- dne 13. 3. 2014 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 19. 5. 2014 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a
 - dne 30. 11. 2014 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu.
13. Dne 2. 2. 2015 žalobce nahlédl do spisu a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil pokutové bloky k přestupkům, jichž se měl dopustit ve dnech 13. 3. 2014 a 19. 5. 2014. Správní orgán I. stupně tyto pokutové bloky vyžádal od orgánů, jež je vydaly. Dne 13. 2. 2015 žalobce opět nahlédl do spisu a dne 23. 2. 2015 písemně sdělil, že podal podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci pokutového bloku ze dne 13. 3. 2014, který vykazuje závažné nedostatky. Není v něm totiž vůbec uveden čas a datum spáchání přestupku. Dále žalobce podrobně popsal, že ke spáchání údajného přestupku došlo tak, že dne, kdy byl pokutový blok vydán, jel v Ž. z ulice K., kde měli umístěný kontejner na stavební suť, do ulice P. V ulici N. před Autoservisem X jej zastavilo civilní vozidlo s policisty, kteří si pod L. brankou všimli, že žalobcův spolujezdec F. M. není připoután bezpečnostním pásem. Spolujezdci za to udělili pokutu ve výši 200 Kč a pokutu v téže výši udělili i žalobci za porušení povinnosti zajistit bezpečnost přepravovaných osob. Žalobce pokutový blok bez čtení podepsal a pokutu zaplatil, protože se jednalo o pokutu v zanedbatelné výši a protože jej policisté na přímý dotaz ujistili, že tento přestupek není předmětem bodového postihu.
14. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 3. 3. 2015 řízení přerušil. Dne 26. 11. 2015 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor služby dopravní policie, sdělila, že přezkumné řízení nezačala, a přiložila příslušné sdělení, z něhož vyplývá, že přezkumné řízení nemůže být zahájeno, protože žalobce podal žádost až po uplynutí jednoleté lhůty k jeho zahájení (§ 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Správní orgán I. stupně na to reagoval tím, že žalobce poučil o jeho právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Ten svého práva využil a dne 16. 12. 2015 se vyjádřil tak, že pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 je nicotný, pro záznam bodů nezpůsobilý. Podle metodiky Ministerstva financí k vyplňování pokutových bloků je třeba stornovat blok, v němž nejsou uvedeny zákonné náležitosti podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), mezi něž patří i doba spáchání přestupku.
15. Dne 13. 1. 2016 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobcovy námitky zamítl. V nanejvýš stručném odůvodnění zejména shrnul dosavadní průběh řízení a připomněl, že v námitkovém řízení zkoumá pouze to, zda byly záznamy bodů provedeny správně. K podstatě námitek žalobce správní orgán I. stupně uvedl, že je povinen provést záznam bodů na základě pokutového bloku ze dne 13. 3. 2014, protože jde o platné rozhodnutí, které nebylo v přezkumném řízení zrušeno.
16. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal, přičemž argumentoval shodně jako v žalobě. V odvolání namítl, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s jeho námitkami, že je pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 nicotný.
17. Dne 18. 5. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení

a obsah odvolání a konstatoval, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné procesní vady, které by způsobily nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Jde-li o hodnocení jednotlivých pokutových bloků, podotkl žalovaný, že správní orgán I. stupně své rozhodnutí odůvodnil velmi stroze. Nevypořádal se s námitkou nicotnosti pokutového bloku ze dne 13. 3. 2014, na němž skutečně chybí datum a čas spáchání přestupku. Žalovaný však poukázal na to, že formální či obsahové nedostatky pokutových bloků nemusí vždy vést k jejich nezpůsobilosti pro zápis bodů. Absence data spáchání přestupku nezpůsobuje nicotnost pokutového bloku (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 2803/15, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96). Předmětem námitkového řízení je pouze posouzení toho, zda byly záznamy bodů provedeny v souladu se zákonem, tj. na základě pravomocných rozhodnutí, zda počet bodů odpovídá spáchanému přestupku, zda je v pokutovém bloku uvedena skutková podstata protiprávního jednání atd. Správnost pravomocných rozhodnutí (pokutových bloků) se v tomto řízení nepřezkoumává, ani je správní orgán nemůže zrušit. Není však povinen provést záznam bodů na základě nezpůsobilého podkladu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2015, č. j. 7 As 41/2015-23). Na pokutovém bloku ze série FD 2013, č. D 1079972 sice chybí datum spáchání přestupku, ale je uvedeno datum jeho vydání 13. 3. 2014. V odpovídajícím oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 14. 3. 2014 je uvedeno, že přestupek byl spáchán 13. 3. 2014 v 13:00 hodin. Nejsou zde tedy ohledně doby spáchání přestupku dány pochybnosti, pro které by pokutový blok nebyl způsobilým podkladem k záznamu bodů. Jde-li o námitku, že jsou uvedeny dvě registrační značky, uvádí žalovaný, že registrační značka není povinnou náležitostí pokutového bloku. Ostatně, žalobce pokutový blok podepsal, čímž odsouhlasil, že skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu. Nelze se zpětně dovolávat toho, že si následků svého podpisu nebyl vědom.

Posouzení žaloby soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas. Žaloba byla také podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci vyjádřili souhlas – žalobce výslovný, žalovaný implicitní (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.
19. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu může řidič, který nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již

pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například to, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobitelných rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný (resp. správní orgán I. stupně) tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

21. I k hodnocení toho, zda mají pokutové bloky potřebné náležitosti, existuje rozsáhlá judikatura správních soudů. Z ní bude soud pro potřeby právě posuzované věci vycházet, neboť ji pokládá za pro právě posuzovanou věc relevantnější než rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, na který se odvolává žalobce a z něhož vyplývá, že na pokutovém bloku musí být bezvýjimečně uvedeny všechny zákonné náležitosti. To je totiž rozsudek pocházející z doby, kdy ještě v České republice neexistovalo správní soudnictví ve své současné podobě. Za oněch více než dvacet let se judikatura správních soudů ve vztahu k pokutovým blokům zásadně posunula, jak bude řečeno dále.
22. Náležitosti pokutového bloku byly v době, kdy se žalobce přestupků dopustil, stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle jeho odst. 4 vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Pro úplnost soud dodává, že v současnosti jsou náležitosti pokutového bloku vymezeny v § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, též podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobitelný k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení.
23. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spáchaním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, jehož podstatou je, že se konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání vepíší přímo na místě do k tomu určeného formuláře – pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nelze posuzovat náležitosti pokutových bloků s rigidní přísností. V blokovém řízení je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, jestliže je současně z pokutového bloku patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla

pokuta uložena. Ještě dál jde ve shovívavosti vůči pokutovým blokům rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, podle něhož nemusí ani nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku).

24. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný pochybil, pokud neprovedl jeho důkazní návrh – kamerový záznam, který by prokázal, že se žalobce dne 13. 3. 2014 skutečně dopustil přestupku. Ze správního spisu vyplývá, že existence kamerového záznamu, který má prokazovat, že žalobce nebyl připoután bezpečnostním pásem, je poprvé zmíněna ve sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie, ze dne 20. 3. 2015. Žalobce později v řízení (v e-mailové zprávě ze dne 17. 12. 2015) avizoval, že si o tento kamerový záznam hodlá u policie požádat. Později v řízení, ani v podaném odvolání však nikdy nenavrhl, aby správní orgány provedly důkaz tímto kamerovým záznamem, popř. aby jej za tím účelem samy opatřily.
25. Žalobce tedy v první řadě tento důkazní návrh nikdy nevznášel. Samotná zmínka o existenci tohoto záznamu ještě důkazním návrhem není. Správním orgánům tedy nelze vytýkat, že s touto zmínkou nenakládaly jako s důkazním návrhem a nerozhodly o tom, zda jej provedou či nikoli. I kdyby ovšem žalobce příslušný důkazní návrh vznášel, nemohly by správní orgány postupovat jinak, než rozhodnout, že jej neprovedou. Jak bylo totiž s odkazem na judikaturu správních soudů řečeno výše, v námitkovém řízení správní orgány nepřezkoumávají zákonnost a správnost jednotlivých pravomocných rozhodnutí o přestupku (pokutových blocích). To nejlepší, čeho by se žalobce mohl nadít, by bylo konstatování, že pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 je sice pravomocný, ale není způsobilým podkladem pro zápis bodů. Touto otázkou se soud bude zabývat dále.
26. Dříve se však soud musí vyjádřit k námitce, že se žalovaný nevypořádal s tvrzenou nicotností pokutového bloku ze dne 13. 3. 2014. Soud konstatuje, že se žalovaný touto námitkou zabýval na stranách 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že neshledal, že by vady tohoto pokutového bloku byly tak závažné, že by způsobily, že by jej vůbec nebylo možné pokládat za rozhodnutí. Odkázal se přitom na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96.
27. Podle § 77 odst. 1 a 2 správního řádu je nicotné takové rozhodnutí, které bylo (1) vydáno absolutně věcně nepříslušným správním orgánem, nebo které trpí vadami, jež je činí (2) zjevně vnitřně rozporným nebo (3) právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo (4) jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Obsahové vymezení kategorie nicotnosti správního rozhodnutí je otázkou judikatury správních soudů, jak na to poukázal s odkazem na důvodovou zprávu ke správnímu řádu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svých rozsudcích ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, nebo ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96: „[v]ady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu).“

28. V právé posuzované věci žalobce netvrdí, že byl pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 vydán absolutně nepřislušným orgánem, nebo že by byl právně či fakticky neuskutečnitelný, tj. ukládal žalobci povinnost plnění, které je buďto s ohledem na právní řád neuskutečnitelné a/nebo fakticky vůbec neproveditelné. Ve své argumentaci poukazuje na to, že v pokutovém bloku zcela chybí čas spáchání přestupku, že jsou uvedena dvě místa spáchání přestupku a že je právní kvalifikace chybná. Žalobce tak svou argumentací míří na nicotnost z důvodu zjevné vnitřní rozpornosti. Tím se míní, že jde o rozhodnutí neurčité, nesmyslné, nebo docela nesrozumitelné, z něhož nelze dovodit, jakým způsobem zasahuje do právních poměrů svého adresáta. Takovou vadou však pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 zjevně netrpí. Je z něj jasné, že podle policie se měl žalobce dopustit dopravního přestupku, jeho jednání je v hrubých rysech popsáno a přestupek je zkratkovitě právně kvalifikován. Také je jasné, že za něj žalobci byla uložena sankce v podobě pokuty a v jaké výši. To je srozumitelné a dává to smysl. Jestli je to dostačující pro to, aby byl tento pokutový blok také způsobilým podkladem pro záznam bodů, bude otázkou jeho věcného posouzení, k němuž soud přistoupí vzápětí. Soud neshledal ani jinou vadu, pro kterou by pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 nebylo vůbec možné pokládat za rozhodnutí správního orgánu. Lze uzavřít, že tento pokutový blok není nicotný. Námitka je nedůvodná.
29. Dále žalobce namítl, že jestliže není pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 pro vady, které mu vytýká, nicotný, pak je nezákonný. V replice pak tuto námitku rozvedl tak, že odmítá, aby byl takový pokutový blok považován za způsobilý podklad pro zápis bodů. Soud proto přezkoumal pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 z hlediska jeho způsobivosti pro záznam bodů, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobivost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobivost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobivosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobivosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“*
30. Žalobce nejprve namítá, že na pokutovém bloku není uvedeno datum a čas, kdy k přestupku došlo. To je pravda a představuje to jistě vadu pokutového bloku. Neznamená to ovšem ještě, že by tato vada musela mít nutně za následek nezpůsobivost tohoto pokutového bloku pro záznam bodů. Stejnou situaci (chybějícím datem a časem spáchání přestupku na pokutovém bloku) se zabýval i Městský soud v Praze, který v rozsudku ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, poukázal na specifika blokového řízení. To se odehrává

bezprostředně po spáchání přestupku, na místě samém a vydáním pokutového bloku řízení začíná a současně končí. Lze tedy předpokládat, že den vydání pokutového bloku se shoduje se dnem spáchání přestupku. Soud se s těmito závěry ztotožňuje a neshledává důvod se od nich odchýlit. O oprávněnosti předpokladu, že přestupek byl spáchán v týž den, kdy o něm bylo pravomocně rozhodnuto v blokovém řízení, svědčí i oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 14. 3. 2014, kde je uvedeno nejen datum spáchání přestupku, nýbrž i čas (13. 3. 2014 ve 13 hodin). Význam co nejkonkrétnějšího popisu času spáchání přestupku spočívá zejména v tom, aby přestupkové jednání nebylo zaměnitelné s jiným. V posuzovaném případě však nebezpečí záměny vícero jednání nehrozí, žalobce to ani netvrdí (naopak z žalobcova vyjádření ze dne 23. 2. 2015 k podkladům pro rozhodnutí vyplývá, že si tehdejší situaci jasně vybavuje a je schopen popsat vlastní verzi události). Nic nenásvědčuje tomu, že by absence časového údaje v popisu přestupkového jednání v pokutovém bloku vyvolala nebezpečí záměny různých jednání.

31. Dále žalobce namítá, že jsou na pokutovém bloku uvedena dvě místa spáchání přestupku – Ž. a R. Soud k tomu uvádí, že při letmém pohledu na pokutový blok se to tak skutečně jevit může. Nicméně při podrobnějším pohledu lze úvahy oprávněné úřední osoby pochopit. V kolonce 3. *Adresa místa pobytu* je uvedeno „X *“. Jestliže je pak v kolonce 5. *Přestupkové jednání – doba, místo, popis* uvedeno mimo jiné „* R.“, pak je zřejmé, že jde o údaj, který patří k adrese místa pobytu žalobce. Obcí s názvem J. se totiž v České republice nachází několik, a proto oprávněná úřední osoba pokládala za vhodné uvést též okres R., v němž se nachází právě ta J., v níž má žalobce bydliště. Tento údaj se jí ovšem nevešel do příslušné kolonky, a proto použila znak hvězdičky, aby naznačila, kam slovo „R.“, které z nedostatku prostoru vepsala do jiné kolonky, ve skutečnosti patří. Byť by bylo jisté možné si s uvedeným problémem poradit i přehledněji, nezpůsobuje to nesrozumitelnost pokutového bloku. Tímto způsobem se znak hvězdičky v textu běžně používá. V tomto konkrétním případě je vyloučeno, že by znak hvězdičky odkazoval na místo narození žalobce (jak nad tím žalobce dumá v žalobě), což je sice další způsob, jakým se znak hvězdičky v našem kulturním kontextu používá, zde by to však smysl nedávalo, protože místo narození přestupce není povinnou (ani obvyklou) náležitostí pokutového bloku. Ostatně, pokud by se žalobce přestupku dopustil v R., sotva by s ním bylo blokové řízení vedeno v Ž., jak je jednoznačně uvedeno v kolonce 8. pokutového bloku. Že se nejednalo o Ž. v okrese J., lze v kontextu správního spisu dovodit nejen z toho, že to žalobce sám uvedl (bod 13 tohoto rozsudku), ale také z toho, že pokutový blok vydalo Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Louny, dopravní inspektorát, a též z toho, že k přestupku došlo v ulici N. (onen druhý Ž. je natolik malou obcí, že tam ulice nemají jména).
32. Soud navíc nepřehlédl, že žalobce tuto námitku vznesl poprvé až v odvolání. V řízení v prvním stupni ještě nenamítal, že by z pokutového bloku nebylo jasné, kde přesně ke spáchání přestupku došlo. V žádosti o přerušení řízení podané dne 23. 2. 2015 naopak podrobně popsal celou událost způsobem, z něhož je zřejmé, že si sám výborně vzpomíná nejen na to, že ke spáchání přestupku došlo v Žatci, ale dokonce odkud a kam přesně v rámci města jel a v jakém konkrétním místě s ním bylo blokové řízení vedeno (v podrobnostech srov. bod 13 tohoto rozsudku).
33. Ve světle tohoto žalobcova líčení lze snadno porozumět i dalším údajům na pokutovém bloku, které v žalobě označuje za nesrozumitelné. Údaj „Ž. – nákladní pneuservis“

představuje upřesnění místa, kde k přestupku došlo. Pneuservis se v Ž. nachází právě jeden, žalobce dokonce v průběhu správního řízení sám upřesnil, že se jednalo o Pneuservis X. v N. u.

34. Za další nesrozumitelný prvek pokládá žalobce uvedení dvou registračních značek v pokutovém bloku s tím, že žalobce jistě nemohl řídit dvě vozidla současně. V první řadě soud uvádí, že registrační značka vozu, při jehož řízení se přestupce dopustil dopravního přestupku, není povinnou náležitostí pokutového bloku (není vyžadována v žádné z jeho kolonek). Podstatné je jednoznačně identifikovat osobu přestupce, což se v právě posuzované věci stalo, a jednání, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku, k čemuž se soud vyjádří dále. Jestliže však policie registrační značky na pokutovém bloku ze dne 13. 3. 2014 přesto uvedla, vyjádří se k tomu i soud: uvedení dvou různých registračních značek samo o sobě nezpůsobuje nesrozumitelnost nebo vnitřní rozpornost pokutového bloku, protože v rozporu s přesvědčením žalobce není řízení vozidla opatřeného dvěma registračními značkami nemožné. Svou unikátní registrační značku má totiž i přípojně vozidlo [§ 7 odst. 2 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. f) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů]. Ačkoli soud již nemůže zpětně rekonstruovat, zda je právě toto ten důvod, proč jsou na pokutovém bloku uvedeny dvě různé registrační značky, nejde o věc, kvůli které by byl pokutový blok nezpůsobilý pro záznam bodů.
35. Již jen nad rámec toho, co bylo k otázce (ne)uvedení registrační značky v pokutovém bloku řečeno výše, uvádí soud, že tvrzení žalobce, že je na pokutovém bloku ze dne 13. 3. 2014 uvedena registrační značka X, což má být značka přípojně vozidla, s nímž žalobce „nemá nic společného“, je těžko uvěřit, je-li tatáž registrační značka uvedena i v oznámeních o udělení blokové pokuty z dnů 8. 6. 2013, 4. 11. 2013 a 19. 5. 2014 a v pokutovém bloku ze dne 19. 5. 2014, a má-li žalobce přesné informace o tom, že jde právě o přípojně vozidlo (a nikoli o jiné silniční vozidlo).
36. Konečně žalobce namítá, že právní kvalifikace uvedená v pokutovém bloku „§ 125a) 1 k“ je nesrozumitelná, odkazující na neexistující ustanovení zákona o silničním provozu, které navíc nikdy neobsahovalo skutkovou podstatu žádného přestupku. Skutková podstata přestupku je popsána slovy „řidič neužil bezp. pás za jízdy § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Soud ji pokládá za srozumitelnou, neboť zjevně odkazuje na to, že žalobce porušil povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, obsaženou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za jaký přestupek byla pokuta uložena, je obtížné čitelné. V kolonce 8. je uvedeno, že za přestupek podle „§ 125 [nečitelné písmeno] 1 k“, zákona o silničním provozu, přičemž toto nečitelné písmeno může představovat jak a), tak c), případně teoreticky i jinou minuskuli. Soud má však za to, že v příslušné kolonce není uvedeno „§ 125a)1k“, jak se domnívá žalobce, nýbrž „§ 125c)1k“ zákona č. „361/2000“ Sb. Není totiž pravděpodobné, že by oprávněná úřední osoba odkazovala na neexistující ustanovení § 125a zákona o silničním provozu, který – jak správně podotkl žalobce – v současnosti neplatí a ani v minulosti nikdy přestupky neupravoval, jestliže § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona obsahuje právě skutkovou podstatu přestupku, jehož se řidič dopustí porušením povinnosti být připoután bezpečnostním pásem. Soud je přesvědčen, že právě toto je rozumný způsob čtení údajů na pokutovém bloku. Nedostatek rozhodnutí spočívající v nečitelnosti jedné části ustanovení právního předpisu, na němž je založen, lze totiž odstranit výkladem rozhodnutí jako celku, a to i v kontextu správního spisu, zejm. oznámení o udělení pokuty

v blokovém řízení ze dne 14. 3. 2014 (analogicky srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72). Pokud by soud přijal žalobcovu interpretaci, nebo bez dalšího konstatoval, že je právní kvalifikace nečitelná, a tudíž nesrozumitelná, dopustil by se přehnaného formalismu, který ve vztahu k pokutovým blokům Nejvyšší správní soud zapovídá (srov. citovaný rozsudek ve věci sp. zn. 4 As 127/2014).

37. Žalobce ve správním i v soudním řízení opakovaně uvedl, že mu byla uložena pokuta, protože nepřipoutaný byl jeho *spolujezdec*. Z popsaného jednání (viz slova „*řidič neužil bezp. pás za jízdy*“) a jeho právní kvalifikace obsažené v pokutovém bloku ze dne 13. 3. 2014 ovšem vyplývá, že to byl *žalobce jakožto řidič*, kdo porušil svou povinnost být připoután bezpečnostním pásem, za což mu byla uložena pokuta a započteny body. Je možné, že při této příležitosti byla uložena pokuta i nepřipoutanému spolujezdci (alespoň to žalobce ve správním řízení naznačoval, viz bod 13 tohoto rozsudku), to však není předmětem tohoto soudního řízení. Je nicméně vyloučeno, aby byly žalobci započteny body za přestupek, jehož se dopustil jeho spolujezdec tím, že se nepřipoutal. Spolujezdec sice má odpovídající povinnost [§ 9 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] a pokud jí nedostojí, spáchá tím přestupek [§ 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona], za který mu může být uložena pokuta od 1 500 do 2 500 Kč [§ 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona], ale za tento přestupek nemůžou být řidiči započteny body, jestliže není oním nepřipoutaným spolujezdcem dítě mladší tří let nebo nižší než 150 cm (srov. přílohu zákona o silničním provozu *a contrario*).
38. Žalobce také opakovaně uvedl, že pokutový blok před podpisem nečetl – neměl brýle na blízko, výše pokuty pro něj byla zanedbatelná, důvěřoval policii, že pokutový blok vyplnila správně, a domníval se, že jeho jednání není předmětem bodového postihu. Přechází si pokutový blok před podpisem jistě není žalobcovou povinností. Ale je to doporučeníhodné, protože práva svědčí bdělým (*vigilantibus iura scripta sunt*). Žalobce se mylí, pokud dovozuje, že se díky tomu, že pokutový blok před podpisem nečetl, může zpětně lépe vymezit proti údajům v něm uvedeným. Je tomu právě naopak: ať si pokutový blok přečetl nebo ne, jeho podpis vyvolává tytéž následky. V blokovém řízení je podpis přestupce výrazem jeho souhlasu s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, že je správně kvalifikován, a s jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně přestupce správnost pokutového bloku schvaluje a teprve okamžikem podpisu je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Právě před podpisem pokutového bloku může žalobce naposledy uvážit, zda jej vůbec podepsat chce, se všemi následky, které to přinese. Soud připomíná, že není povinností přestupce souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ani podepsat pokutový blok, jestliže nesouhlasí s jeho obsahem. Pokud žalobce dobrovolně podepsal pokutový blok, ačkoli si vůbec neověřil, co je v něm vlastně uvedeno, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku.
39. Soud uzavírá, že pokutový blok ze dne 13. 3. 2014 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
40. Konečně žalobce namítl, že žalovaný zasáhl do jeho procesních práv tím, že řízení trvalo příliš dlouho. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 22. 12. 2014 (podání námitek) do 18. 5. 2021 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy bezmála šest a půl roku. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí nebylo vydáno ve 30 dnech, resp. ve složitějších věcech v 60 dnech od zahájení řízení. Překročení lhůt pro vydání

správního rozhodnutí – a tím spíše, pokud jde o překročení v řádu let – je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013-84, ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 As 42/2019-50, a ze dne 7. 4. 2022, č. j. 10 As 338/2021-56). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému nevznikly žádné náklady, které by přesahovaly náklady na běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu